

bestemmelser og Paabud og søge i ingen Henseende at skade den Interesse, de gerne ønskede fremmet i videste Grad.

Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) synes nærmest at være bange for Landevejene, i alt Fald talte han om Sliddet paa Landevejene, som Automobilisterne ingen Pligt have til at erstatte. Jeg tror nu ikke, at en Automobil foranlediger overdreven Ulykke paa en Landevej. (*Berntsen*: Jo, i dårligt Føre). Det er jo muligt, at det kan ske. Men det er jo heller ikke ved enhver given Lejlighed, at Automobiler i Snesetal fare rundt paa Landevejene og ødelægge Landboernes Veje. Men at man, naar man lettest naar sit Maal ved fra en Hovedvej at køre om ad en Bivej, skal være hindret heri af en Lov, er i Sandhed en Ubehagelighed.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) anførte, at han ikke kunde dele min Mening om Automobilismen som Sport. Det er slet ikke dette at jage af Sted, der er det afgørende. Det er heller ikke det, jeg mener, tværtimod, jeg tror, det skal begrænses, og det er Automobilisterne villige til. Men jeg vil sige, at naar en Mand er ude at køre en Tur, glæder sig ved det straalende Solskin, det prægtige Vejer, og glæder sig ved at sidde i sin Automobil, og desuden har et Maal at naa, en kær Slægtning at besøge, f. Eks. det ærede Medlem for Assens, saa er det en Urimelighed, at han skal være forhindret i at naa det ærede Medlem for Assens, fordi han ikke maa passere et Par Biveje. Det er en Urimelighed, som det forekommer mig, man nok kunde fjerne. Undertiden kan Sporten og Nyttens meget let forbindes. Det, som Automobilisterne ved mange Lejligheder have anket over, er, at de, naar de ville passere et Stykke Vej, have været forhindrede i at tage den korteste Vej, da den har været lukket for dem, saa de have maattet foretage en meget lang Omvej.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger med blot i al Almindelighed at udtale, at selv om det, saaledes som Stemningen er hos Flertallet, ikke synes at være muligt at naa til en Forbedring af den gældende Lov, skulde jeg dog haabe, at det Aar, den skal gælde, skønt det rigtignok ikke er nogen lang Frist, maatte kunne bidrage noget dertil. Jeg antager, den højtærede Justitsminister selv mener dette. Han udtalte jo ogsaa i sin første Tale, at dette Aar maaske kunde bidrage til, at man fik en mildere Stemning tilvejbragt overfor

Automobilismen. Jeg vil haabe, at det sker. Fristen er jo meget kort. Men skulde det virkelig vise sig, at det er muligt, tror jeg ogsaa, at Resultatet maatte blive, hvad jeg formoder, men hvad den højtærede Justitsminister ikke syntes at ville give mig Ret i, at naar vi forandre en Lov, skal det være saaledes, at vi give dem, der have en særlig Interesse af Lovens Forandring, Anledning til at glæde sig, og ikke saaledes, at man søger at gøre Loven skarpere og i for stærk Grad hindrer den Samfærdsel, som vi alle ønske skal udvikle sig i saa stærk Grad som muligt.

Justitsministeren (*Alberti*): Det er ikke om et, men om to Aar, at denne Lov kommer til Revision, idet den skal forelægges for Rigsdagen inden Udgangen af 1907.

Det ærede Medlem er ikke berettiget til at beskyldte mig for at nære Fordom overfor Automobilismen. Hvis det ærede Medlem vil kalde tilbage i Erindringen Forholdene, saaledes som de vare, da den nugældende Lov var til Forhandling, vil han ogsaa erindre, at det Lovforslag, jeg forelagde her i Tinget, blev betydeligt strammet, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke den Bestemmelse, som Automobilisterne klage allerstærkest over, nemlig Forbudet mod Natkørsel, netop blev indsat her i Folketinget. Dog tør jeg ikke sige det med fuld Sikkerhed.

Det ærede Medlem mener, at naar nu Loven skal revideres, skal det betyde, at den skal gøres bedre for dem, som ønske det og vente sig noget deraf. Ja, men det er jo netop ogsaa Tilfældet med det her foreliggende Lovforslag. Det vil netop blive forbedret for dem, der ønske det og vente sig noget deraf, nemlig hele den store Mængde af vejfarende omkring i Landet. Dem ser det ærede Medlem ganske bort fra. Det undrer mig at høre — men der kan man se, hvordan al Ting kan vendes paa Hovedet —, at det ærede Medlem vil sige, at han gør sig til Talsmand for en demokratisk Ordning af denne Sag, medens Forholdet netop er, at baade den gældende Automobillov og dette Forslag tage Hensyn til det store og aldeles overvejende Antal af vejfarende og tage dem i Beskyttelse mod et ringe Antal af særlige Køretøjer. Man skulde tro, at det netop var en demokratisk Vej at gaa, naar man tager Hensyn til den store Mængde og skaffer dem Beskyttelse for Liv og Lemmer, i hvert Fald ordner det saaledes, at